

κυβολίθου εις τὴν ἐπιτόπιον ἀρχαϊκὴν διάλεκτον καὶ γραφὴν. Καθ' ὅσον ἐξηκριβώθη περιέχει δύο ψηφίσματα τῆς πόλεως τῶν Λυτίων, βουστροφηδὸν γεγραμμένα, τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἀφορᾷ εἰς τὸν καθορισμὸν ζωνῶν νομῆς ζῶων καὶ τὸ ἕτερον ἀποτελεῖ ἀπαγορευτικὴν διάταξιν ἐγκαταστάσεως ξένων εἰς τὴν πόλιν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ Μουσείου ἀγορασθέντα παρὰ ἰδιωτῶν ἀντικείμενα εἶναι μικρᾶς ἀξίας. Τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα εἶναι δύο μινωϊκοὶ σφραγιδολίθοι, ὁ εἰς ἐκ Κνωσοῦ ἐξ αἱματίου μὲ θαυμασίαν παράστασιν αἰλουροειδοῦς ἀγρεύοντος ὑδρόβια πτηνὰ, ὁ ἕτερος ἐκ σαρδίου μὲ σχηματικὴν παράστασιν δελφίνων, προερχόμενος ἐξ Ὀλοῦντος. Ἡγοράσθη ἐπίσης λίαν ἀξιόλογος ἐκ χρυσοῦ ἐλάσματος ἡμιελλειψοειδοῦς σχήματος ψῆφος, παριστῶσα κεφαλὴν παρδάλεως ἢ λέοντος κατ' ἐνώπιον, ἀνευρεθεῖσα τυχαίως ὑπὸ ἰδιώτου εἰς θέσιν Σφακῶ στῆ Λάκκου τῆς περιοχῆς Λύττου.

N. ΠΛΑΤΩΝ

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΓΙΑΜΑΛΑΚΗ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1950

Ἡ Συλλογὴ Γιαμαλάκη ἐπλουτίσθη κατὰ τὸ λήγον ἔτος δι' ἀξιολόγων ἀντικειμένων. Οὕτω, ὡς πρὸς τὰ πῆλινα, ἀπεκτήθη ὁ δημοσιευόμενος εἰς τὸ παρὸν τεῦχος πρωτογεωμετρικός, στρογγύλος ναῖσκος μὲ τὴν ἐντὸς αὐτοῦ καθημένην θεὰν καὶ τοὺς ἐπὶ τῆς στέγης ἐξηπλωμένους ἄρρενας συνοδοὺς καὶ τὸν φύλακα κύνα. Πρόκειται περὶ ἀντικειμένου ἐξόχως σημαντικοῦ διὰ τὴν ἔρευναν τῶν προελληνικῶν θρησκευτικῶν πίστεων καὶ τῶν ἱστορικῶν τῶν ἐπιβιώσεων, ἰδιαιτέρως δὲ διαφωτιστικὸν τῆς πίστεως εἰς τριάδα θεῶν προσώπων*. Εἰς τὸ αὐτὸ σύνολον ἀνήκει καὶ εἰκοσᾶς πρωτογεωμετρικῶν ἀγγείων δημοσιευομένων ἐπίσης ἐνταῦθα.

Ἀπεκτήθησαν ἐπίσης τρεῖς κεφαλαὶ πηλίνων χυτῶν εἰδωλίων ἐξ Ἀξοῦ, ὧν ἡ μία ἀρχαϊκωτάτη, τοῦ καλουμένου «δαιδαλικοῦ» τύπου, μὲ ὄξυ πρόσωπον καὶ χαρακτηριστικὴν κόμην, ἕτερα γυναικεῖα, νεωτέρα, μὲ λίαν εὐρὺν πόλον ἢ δὲ τρίτη τῶν ἀρχῶν τοῦ 5ου αἰ. Μετ' αὐτῶν ἀπεκτήθησαν καὶ τρεῖς πῆλινα ἄκραι χεῖρες.

Πρὸς ταῦτα ἀπεκτήθη μέγα λαμπρὸν τεμάχιον πίθου ἐκ Πρινιά, τῆς γνωστῆς ἐκ τῶν εὐρημάτων τῆς Ἰταλικῆς Σχολῆς ἐντύπου τεχνικῆς, μὲ παραστάσεις σφιγγῶν ἐκατέρωθεν σπειρωτοῦ καὶ ἀνθεμωτοῦ θέματος, ὡς καὶ ὠραῖα τεμάχια ἀγγείων ρωμαϊκῶν χρόνων μὲ γλυπτὴν φυτικὴν διακόσμησιν.

Μεταλλικὰ εἶναι τρία ἐγχειρίδια σιδηρᾶ ἐξ Ἀξοῦ καὶ τέσσαρες χαλκαὶ σμίλαι ἐκ Πύργου Μονοφατισίου, ὡς καὶ εἰς διπλοῦς πέλεκυς καὶ τέσσαρες μονόστομοι, μὲ τὴν γνωστὴν διακόσμησιν ἐκ χαρακτῶν καμπύλων καὶ λοξῶν εὐθειῶν παραλλήλων γραμμῶν, προερχόμενοι ἐκ Βουτουφοῦ Πεδιάδος.

Ἡ συλλογὴ σφραγίδων τοῦ κ. Στυλιανοῦ Γιαμαλάκη ηὔξήθη διὰ μιᾶς σειρᾶς ἐξ εἰκοσι τριῶν ἀνατολικῶν κυλίνδρων ἐξ αἱματίου, μεγάλων καὶ μι-

*) Ἄς προστεθῆ μεταξὺ τῶν παραλλήλων ὁμοιωμάτων στρογγύλων ἱερῶν καὶ τὸ ἐκ Σφουγγαρά, Edith Hall, «Sphoungaras», University of Pennsylvania, Anthropological publication vol. III, No 2, σελ. 49, εἰκ. 22 E. Τοῦτο, προερχόμενον ἐκ ΠΜ στρώματος, πρέπει νὰ θεωρηθῆ τὸ παλαιότατον δείγμα τῆς σειρᾶς, ἀξιόλογον ἰδίως διότι, ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων του εἶναι προσκολλημένα ζῶα, ἴσως κύνες.

κρῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐμφανίζεται ἡ Ishtar, φέρουσα τὸ γνωστὸν flounced skirt, δεομένη πρὸ ἐτέρας θεότητος, καὶ ἄλλαι μορφαὶ ἀνθρωπόσχημοι ἢ θηροσχημοι, καθήμεναι ἢ ὄρθιαι. Μετ' αὐτῶν ἀπεκτήθη καὶ κύλινδρος ἐκ λευκοῦ λίθου. Ὁ ἀσυνήθως μέγας ἀριθμὸς τῶν κυλίνδρων γεννᾷ ἀμφιβολίας περὶ τῆς γνησιότητός τινων τούτων. Δύο κύλινδροι φέρουν ἐπιγραφὰς διὰ σφηνοειδοῦς γραφῆς. Ἀπεκτήθησαν ἐπίσης ἑπτὰ σασσανιδικαὶ σφραγίδες. Ἐκ Κρήτης προέρχονται τριάκοντα καὶ τρεῖς σφραγίδες τῶν γνωστῶν σχημάτων, ἦτοι ἀμυγδαλοειδεῖς, φακοειδεῖς, κομβιόσχημοι, πεπιεσμένοι κύλινδροι, ἕξ τρίπλευροι, καὶ μία τετράπλευρος, ἥτις εἶναι ἐξ ὄρειας κρυστάλλου. Αἱ λοιπαὶ εἶναι ἐκ σαρδίου, σαρδώνυχος, σιτατίτου κ.λ.π. Κατὰ τὸ πλεῖστον χρονολογοῦνται εἰς τὴν ΜΜ ἐποχὴν.

Ἐξ Ἀξοῦ προέρχονται δύο ἐπιγραφαὶ ρωμαϊκῶν χρόνων, ὧν ἡ μία ἀμφίπλευρος.

Ἐκ τῶν μικροτέρων ἀντικειμένων ἀναφέρομεν μίαν πόρπην ἀργυρᾶν, τρεῖς βελόνας χαλκᾶς, καὶ τεμάχιά τινα ἀργυρῶν προελληνικῶν κοσμημάτων, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν εὐκόλως, λόγῳ κακῆς καταστάσεως.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ